

השבת

fe רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצוק"ל טוב להגיד ולשיר: **נַחַן נַחַן נַחַן מַאוּמָן** לזכות לכל הישועות

אוצר היראה גאווה, כ"ד

תצוה

ויקחו אליך שמן זית זך ...

[אוצר היראה - צדיק, ל"ז]

צריך האדם לכוון דעתו תמיד, בפרט בעת עוסק בתורה ומצוות, שיהיה נמשך אליו ההארה מהצדיק האמת שעוסק תמיד לעורר ולהאיר שרשי נשמות ישראל על ידי עוסקו בתורה כנייל. כי אף על פי שהצדיק עוסק להביא הארה והתעוררות אפילו לפושעי ישראל, אף על פי כן צריכין לזה **אתערותא דלתתא גם כן**. וכל מה שהאדם מכוון דעתו לזה ביותר ועוסק בתורה ביותר, בודאי נמשך אליו ההארה ביתר שאת, עד שיזכה לשוב להשם יתברך בשלמות. וצריך כל אחד לראות לקחת בחינת הנקודה טובה שבדעתו שנקראת שמן זית זך, ולהביאה לצדיק על ידי שיכריה עצמו לעסוק בתורה ותפלה ומצוות (בבחינת **ויקחו אליך שמן זית זך אליך דיקא**), וכל כוונתו יהיה כדי שיהיה נתפס בו אור הצדיק, כדי שתהיה נשמתו נדלקת ומאירה כמו נר ממש בבחינת **נר ה' נשמת אדם**. אך צריכין לזה לבטש ולכתת הגוף בבחינת כתיית למאור, כמאמר רבותינו ז"ל: **גופא דלא סליק ביה**

נהרא דנשמתא מבטשין ליה.

כי צריכין לסבול כמה יגיעות גדולות ומרירות גדול עד שזוכין להפשיט מעצמו הבגדים הצואים בשלמות כנייל. אך עיקר בטול הבגדים הצואים הנייל הוא על ידי שיעסק בתורה תמיד בכל יום, ואם חוזרין ומתגברין עליו, חס ושלום, אזי יתגבר כנגדם ביותר לעסוק בתורה, ואז המאור שבה בודאי תחזירו למוטב (לקוטי הלכות - בציעת הפת - הלכה ה' - אותיות כב כד כה).

ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו ...

עיקר הגאות וההתנשאות הוא בענין הממון וההפצים והעשירות של האדם, וכנראה בחוש, שרובם אובדים עולמם על ידי תאוות ממון, והעיקר על ידי הגסות והגאות והכבוד, שכל אחד רוצה להתנהג למעלה ממדרגתו. ועיקר פגם הגאות הוא נוגע בהבגדים ביותר, מחמת שהבגדים בשורשם הם גבוהים מאד, בבחינת **ה' מלך גאות לבש**, וכשפוגם בזה, חס ושלום, על ידי עוונותיו ונופל לגאות ורדיפת הכבוד דסטרא אחרא של תאוות והבלי עולם הזה, אז עיקר פגם הגאות על פי רוב הוא בהבגדים, כנראה בחוש כמה וכמה אובדים עולמם על ידי רדיפתם אחר בגדים ותכשיטין, וכמבואר במקום אחר על פסוק: **ותתפששו בבגדו**.

וכל הפוגמים בזה הוא בבחינת עוות המשפט, כי צריך כל אדם לפי מדרגתו ולפי מעמדו לזהר מאד לכלכל דבריו במשפט ולהתנהג בביתו כראוי לו, ולא לחמוד ולהתאוות מה שאין ראוי לו, ולהסתכל בכל דבר רק על התכלית, שיגיע מזה כבוד להשם יתברך, ולבטל גאותו וכבודו של עצמו לגמרי.

וכל זה הוא בבחינת **יכלכל דבריו במשפט**, ומי שפוגם בזה הוא בבחינת עוות המשפט. והכהן הגדול היה עוסק בהשמונה בגדים שלו שהיה לובש, שהיו יקרים מאד, ועל כולם החושן והאפוד שהיו בהם אבנים טובות יקרות מאד, והכהן הגדול נשא כל זה

על לבו לתקן בזה תאוות הנגידות והעשירות, ששם עיקר אחיזת הגאות, שעיקר אחיזתה הוא בהבגדים. וזה בבחינת חושן המשפט שנשא על לבו, לתקן בזה עוות המשפט, ואף על פי כן גם הכהן הגדול, בשעה שנכנס לפני ולפנים היה צריך לפשט בגדי הזהב ונכנס רק בבגדים לבנים, שזה בחינה, שאפילו הכהן הגדול שלבש בגדים יקרים אלו, שיש בהם זהב ואבנים טובות, בקדושה גדולה כנייל, אף על פי כן לפני ולפנים, במקום תכלית הקדושה עליונה, אסור גם הוא לכנס בהם, כי שם נתבטל העשירות וחמדת הזהב והאבנים טובות לגמרי, ואי אפשר כי אם בבגדים לבנים לגמרי, שהם עיקר תכלית שלמות התקון העליון, בבחינת **ככל עת יהיו בגדיך לבנים**.

וזה רמז, שאפילו הצדיקים הגדולים שיכולים לעבוד את השם יתברך על ידי זהב ואבנים טובות וכו', אף על פי כן יש גבה מעל גבה, ששם אסור לכנס בזה, כי אם בבחינת בגדים לבנים ממש, ושם עיקר כפרת וסליחת כל עונות ישראל לטהר אותם בשלמות מאחיזת הבגדים הצואים, שעיקר התגברותם על ידי גאות וכבוד, כמבואר בפנים. ואי

על לבו לתקן בזה תאוות הנגידות והעשירות, ששם עיקר אחיזת הגאות, שעיקר אחיזתה הוא בהבגדים. וזה בבחינת חושן המשפט שנשא על לבו, לתקן בזה עוות המשפט, ואף על פי כן גם הכהן הגדול, בשעה שנכנס לפני ולפנים היה צריך לפשט בגדי הזהב ונכנס רק בבגדים לבנים, שזה בחינה, שאפילו הכהן הגדול שלבש בגדים יקרים אלו, שיש בהם זהב ואבנים טובות, בקדושה גדולה כנייל, אף על פי כן לפני ולפנים, במקום תכלית הקדושה עליונה, אסור גם הוא לכנס בהם, כי שם נתבטל העשירות וחמדת הזהב והאבנים טובות לגמרי, ואי אפשר כי אם בבגדים לבנים לגמרי, שהם עיקר תכלית שלמות התקון העליון, בבחינת **ככל עת יהיו בגדיך לבנים**.

וזה רמז, שאפילו הצדיקים הגדולים שיכולים לעבוד את השם יתברך על ידי זהב ואבנים טובות וכו', אף על פי כן יש גבה מעל גבה, ששם אסור לכנס בזה, כי אם בבחינת בגדים לבנים ממש, ושם עיקר כפרת וסליחת כל עונות ישראל לטהר אותם בשלמות מאחיזת הבגדים הצואים, שעיקר התגברותם על ידי גאות וכבוד, כמבואר בפנים. ואי

אפשר לבאר הכל. והחפץ בחיים באמת יבין מזה הרבה לבטל גאותו ולכלכל דבריו במשפט כנייל (לקוטי הלכות - הלכות ערלה - הלכה ה' - אותיות ז ח ט יז).

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב מ"ח

אך ה' יתברך הקדים רפואה למכה ולמחיה שלח אלקים גם לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד שעל ידו כל החיות והקיום של ישראל עכשיו, שיכול לרפאות את כל אחד מחולי נפשו ולהכניס בו השגות השכל העליון של אלקות שמקבץ כל הנדחים ומקרב כל הרחוקים לה' יתברך.

עיקר שמחתו ותענוגיו יתברך כשמחזירין בתשובה את הרחוקים מאד והצדיק האמת עוסק בזה תמיד לעורר בני אדם משינתם ולהחזירם בתשובה וביותר עוסק בתיקון זה לאחר הסתלקותו להמשיך על עצמנו השכל העליון העמוק והגבוה מאד של הצדיק האמת שיכול לרפאות החולה והרחוק ביותר.

* ארץ ישראל *

אוצר היראה י"ג. ישראל. ע"ג

* לארץ ישראל, אי אפשר לבוא, כי אם על ידי יסורין. וכמה וכמה צדיקים גדולים ונוראים מאד, שלא באו לארץ ישראל עד שעברו עליהם יסורים רבים וסכנות עצומות, ושברו על זה מניעות רבות וגדולות מאד. ומכל שכן אנשים פשוטים וכשרים,

סיפורי מעשיות

מחכם ותם (9)

**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשנקרא אותם ****
מעשה שני בעלי בתים היו בעיר אחת, והיו גדולים בעשירות, והיה להם בתים גדולים, והיו להם שני בנים, לכל אחד בן אחד, ולמדו שניהם בחדר אחד. ואלו השני בנים היו אחד מהם בר הבנה, והאחד היה תם (לא שהיה טיפש, אלא שהיה לו שכל פשוט ונמוך) ואלו השני בנים היו אוהבים זה את זה מאד; אף על פי שהאחד היה חכם והאחד היה תם ומחו היה נמוך, אף על פי כן אהבו זה את זה מאד.

לימים, התחילו השני בעלי בתים הנייל לירד, וירדו מטה מטה, עד שאבדו הכל ונעשו אביונים, ולא נשאר להם כי אם הבתים שלהם והבנים התחילו להתגדל. אמרו האבות הנייל להבנים: **איך בידינו לשלם עבורכם להחזיק אתכם; עשו לכם מה שתעשו**.

הלך התם ולמד מלאכת רצען [סנדלר]. והחכם, שהיה בר הבנה לא היה רצונו לעסוק במלאכה פשוטה כזו, וישב בדעתו, שילך בעולם ויסתכל מה לעשות; והיה הולך ומשוטט בשוק, וראה עגלה גדולה עם ארבעה סוסים וחאמיטיש [כלי רתימת הסוסים], שהיתה רצה והולכת. ענה ואמר להסוחרים: **מאיך אתם? השיבו לו: מוארשא. להיכן אתם נוסעים? לוארשא. שאל אותם: שמא אתם צריכים משרתים? ראו שהוא בר הבנה ומזורז, והוטב בעיניהם, וקבלו אותו עמם ונסע עמם ושמש אותם היטב מאד על הדרך.**

בבואו לוארשא, מאחר שהיה בר הבנה, ישב עצמו: **מאחר שכבר אני בוארשא, למה לי להתקשר עם אלו? אולי יש מקום טוב מהם? אלך ואבקש ואראה.** והלך בשוק, והתחיל לחקור ולשאל על האנשים שהביאוהו ואם יש טוב מהם. ואמרו לו, שהאנשים הללו הם הגונים, וטוב להיות אצלם, אך שקשה מאד להיות אצלם מחמת שהמשא ומתן שלהם הוא למרחקים מאד. הלך וראה

משרתים של גועלכין [חנניות הלבשה], שהיו הולכים בשוק. והיו הולכים כדרכם, עם מיני חן שלהם, בכובעיהם ובמנעליהם עם הקצוות בולטות ושאר מיני חן שיש להם בהלכותיהם ובמלבושיהם. והוא היה בר הבנה וחריף, וישר בעיניו מאד, מחמת שהוא ענין נאה, וגם הדבר בביתו במקומו.

הלך אל האנשים שהביאוהו, ונתן להם תשואות חן, ואמר להם שאין נוח לפניו להיות אצלם ועל מה שהביאוהו, בעד זה שמש אותם בדרך ...

שיחות הר"ן

שיחות הר"ן
אות ה' (1/2)

היה מגנה מאד את ספרי המחקרים והפילוסופים, ואמר שאין שם כלל שכל גמור כמו שיש באיזה מאמר מהרשי"א (מורנו הרב שמואל אליעזר אידליש ז"ל - אב בית דין קהילת אוסטרא) או מהר"ם שיף (מורנו הרב מאיר שיף - אב בית דין קהילת פולדא) וכיוצא מספרינו הקדושים, שיש בהם עמקות ושכל נפלא ונעים מאד, אבל באלו הספרים לא נמצא זה השכל כלל, כי הם מדברים רק בדרך הקשים מנה ובה עד שבאים לאיזה מופת, אבל השכל שיש בתורתנו הקדושה להבדיל אין שם כלל כלל.

ואמר: אשרי מי שאינו יודע כלל מספריהם, רק הולך בתמימות, ויש לו יראת העונש; כי עיקר העבודה בתחילה היא רק מחמת יראת העונש ובלי יראת העונש אי אפשר להתחיל כלל בעבודת ה'; ואפילו צדיקים צריכים גם כן יראה כי עובדי מאהבה הם מועטים מאד מאד, ועיקר הוא יראת העונש. **כי היראה עלאה בנין זה הוא רב ושליט וכי' (זוהר בראשית דף י"א), היינו יראת הרוממות לאו כל אדם זוכה לזאת היראה, אבל עיקר העבודה הוא רק על ידי יראת העונש אצל רוב בני אדם.**

ומי שלומד חס ושלום, בספרי המחקרים והפילוסופים, נכנס בלבו ספקות וכפירות, כי כל אדם נולד עם רשעות כי טבע כל אדם נמשך אחר רשעות, היינו אחר תאוות רעות של עולם הזה, רחמנא לצלן. רק מחמת יראת העונש הוא שובר תאוותו, ונכנס בדרכי ה'; אבל כשלומד באותן הספרים של חקירות חס ושלום, אזי מוצא לעצמו ספקות וכפירות, שהם סיוע לרשעות שלו, שיש בו בטבעו.

ועל כן אין אנו מוצאים כלל, שיהיה איזה אדם נעשה איש כשר וירא ה', על ידי ספרי המחקרים; אף על פי שנמצא בדבריהם איזה דברים ממידות טובות וכיוצא, אף על פי כן הכל הבל כי הפסד מרובה משכרם, כי הם מבבלים דעת האדם מאד. ועיין במקום אחר (חיי מוהר"ן חלק להתרחק מחקירות) מזה מגודל האסור ללמוד אלו הספרים רחמנא לצלן ...

לקוטי מוהר"ן

חלק ב'
תורה ט"ב

אלה מסעי בני ישראל (במדבר ל"ג עיין בלקוטי מוהר"ן א', סימן מ' בשם ספר עשרה מאמרות) שמסעי בני ישראל, דהיינו הנסיעות שבני ישראל נוסעין במקום לקום, הם מכפרין על אלה אלקיך ישראל, היינו על פגם עבודה זרה. כי אפילו כשאין עובדין עבודה זרה, יש פגם עבודה זרה, כי קלקול האמונה היא גם כן בחינת עבודה זרה, וכמו שמוא (בשם הבעל שם טוב) על פסוק (דברים י"א): **וסרתם ועבדתם אלקים אחרים**, שתכף כשסרים מהשם יתברך הוא בחינת עבודה זרה, ועל ידי הנסיעות של ישראל נתכפר **וכל זמן שיש עבודה זרה בעולם, חרון אף בעולם** (ספרי, פרשת ראה והובא בפרש"י שם). נמצא שכנתכפר פגם עבודה זרה כנייל, נמתק החרון אף, ונמשך רחמנות. ועיקר רחמנות הוא בבחינת (בראשית מ"ג): **ואל**

שדי יתן לכם רחמים - **לכם** דייקא, היינו שהשם יתברך יתן לנו הרחמנות, שימסר את הרחמנות בידינו כי אצלו יתברך יכול להיות, שגם החולאת הקשה וכל היסורין הם הרחמנות שלו, כי בודאי כל מה שהשם יתברך עושה להאדם, אפילו יסורין קשים, הכל הוא רק רחמנות; אבל אנו מבקשים, שיתן וימסור בידינו את הרחמנות, כי אין אנו מבינים הרחמנות שלו, וגם אין אנו יכולין לקבל אותו הרחמנות שלו הנ"ל, רק שהשם יתברך יתן בידינו את הרחמנות, שאנחנו בעצמנו נרחם עלינו, ואצלנו הרחמנות בפשיטות, להתרפא מן החולי וכיוצא בזה.

ישראל - ראשי תבות: **אל שדי יתן לכם רחמים**, כנייל. כי הרחמנות נעשה על ידי מסעי בני ישראל, כנייל.

קיצור

מספר קיצור לקוטי
מוהר"ן ב' ט"ב

על ידי הנסיעות שבני ישראל נוסעים במקום לקום, על ידי זה הם מכפרים על פגם אמונה. לקול האמונה, חס ושלום, הוא בחינת עבודה זרה. ואחרון אף בעולם; ועל ידי הנסיעות של בני ישראל, שעל ידי זה נתכפר הפגם הזה כנייל. נמתק החרון אף ונמשך רחמנות בעולם. ועיקר הרחמנות הוא בחינת: **ואל שדי יתן לכם רחמים** - **לכם** דייקא. שימסור הרחמנות בידינו כאשר אנו מבינים (עיין פנים).

עצות המבוארות
פורים - א' ב'

עצות

על ידי שמחת פורים במחיצת כפיים וריקודים, היינו על ידי ההתחזקות בימי הפורים בשמחה גדולה ורבה, עד כדי ריקודים ומחיצת כפיים, זוכה להמשיך על עצמו קבלת התורה בנגלה ובניסתר, שזוהי הארה נפלאה של מרדכי ואסתר. היינו שזוכה להתעוררות גדולה וחשק עצום לקיים את מצוות התורה שבנגלה, ולהבין באמת ולקיים סודות וחכמות אמיתיות שבתורת הניסתר. **עוד זוכה לקיים מצוות ספירת העומר כראוי**. גם על ידי שמחת פורים כראוי, זוכה להכניע את קליפת המן עמלק ימח שמו, היינו התאוות ומידות רעות, שהן מכונות קליפת המן עמלק. ועל ידי שמחת פורים כראוי, מתבטלים גאוה ועבודה זרה וכפירות, וזוכה לאמונה גדולה ולחכמה דקדושה, ולחיים ואריכות ימים, ונמתקים ובטלים כל מיני דינים וגזרות רעות מישראל.

פורים הוא **הכנה לפסח**. היינו שעל ידי מצוות ושמחת פורים כראוי, זוכים להנצל מחמץ בפסח, וזוכים לקיים כל מצוות הפסח כראוי.

תפילה

ליקוטי תפילות א', י'
קכ"א

... ותעזרני ברחמך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, ונזכה שימשך קדושת הארת פורים, קדושת מרדכי ואסתר עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל. ונזכה לקיים כל המצוות הנוהגות בפורים בקדושה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו, עד שתתפשט השמחה בידינו ורגלינו, ונזכה אז

להמחאת כף ורקודין דקדושה בשמחה גדולה לשמך באמת ...

[ליקוטי תפילות ב', ל"ז - תכ"ז, תכ"ט-ת"ל]

... ועזרנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדושה גדולה, ולומר סליחות בכוונה גדולה, ולזעוק ולזעוק אליך מאד מאד ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש כאב עונותי באמת בלבי, ועצם צרת נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לזעוק זעקה גדולה ומרה כראוי לי לזעוק לפי רבוי עונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד, עד אשר יתעוררו רחמך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולגאלני ממני בעצמי, ותעשה את אשר בחוקיך אך ואת מצוותיך אשמור באמת ובלב שלם. אבי מלכי יוצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת קדושת פורים, כאשר רמות לנו על ידי חמך הקדושים, עזרני בדרך נס וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חידוש נפלא ונורא, באופן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה שלימה באמת; ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלימה ואמתיית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אליך באמת ...

... ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוכה לשמוח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונזכה לקיים מצוות קריאת המגילה בקדושה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה; ונזכה להתבונן גודל עוצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונזכה לקיים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה; ונזכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר צונו חכמינו זכרונם לברכה; ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נזכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה ...

... ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמתיית, באופן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש; ונזכה גם עתה בכל שנה ושנה להנס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קליפת המן עמלק וזוהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזוהמתו בקדושה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדושת מרדכי ואסתר. ונזכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמוח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל ידי זה נזכה לקדושת וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונזכה להיות בשמחה תמיד, ויקויים בנו מקרא שכתוב: **כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי**.

ת"ם! קבלו והפיצו עלונים בכל מקום
02-5829086 (מיכאל)

כל הספרי ברטלב במחיר הקרן
02-9990957 (מושה) 02-5829086 (מיכאל)

קופות צדקה, הוראות קבע, מערכת
050-948183 (מאיר)

דואר: ת.ד. 13271 ירושלים 91131
בנק הפועלים 04-120-337010